

ŽIVOT V TOPOLNÉ

cena 5 Kč

Obecní zpravodaj

Číslo 4

Ročník XVIII.

Obsah novin

• Slovo starosty	2 – 3	Společenská kronika	9
• Z historie Topolné	4 – 5	Základní škola	10 – 11
• Lesk baňky versus rozzářené oči	6	Tělovýchovná jednota	12 – 13
• Omlouváme se	6	Hasiči	14
• Poděkování p. V. Foltýnovi	7	Kulturní akce	15
• Oskeruše	8		

Pozvánka na

Košť gulášů
ve středu 26. 12. 2018
od 15:00 hod
u Topolské hospody

Novoroční ohňostroj
v úterý 1. 1. 2019 v 17:00 hod
na návsi

Plánované akce

leden	12. 1. 2019	Ples základní školy	Klub rodičů
	19. 1. 2019	Maškarní ples	TJ Topolná
březen	2. 3. 2019	Fašank	Hasiči

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, opět rozsvěcujeme svíce na adventním věnci a další rok se chýlí ke svému konci. Zima o sobě dává vědět velmi pozvolna a my bychom letos potřebovali hodně bohatou sněhovou nadílku. I když jak pro obecní úřad a jeho zaměstnance, tak pro traktoristy z Topagry, kteří nám budou zajišťovat zimní údržbu komunikací, nejsou přívaly sněhu zrovna příjemné, přejme si, aby přišly. Protože jinak se i v příštím roce budeme potýkat s následky sucha, které nám působí problémy již několik let.

Po úspěšné rekonstrukci vodovodu, kanalizace a povrchu vozovky v Chalúpkách, kdy obyvatelé této části obce mají po dlouhém čekání před svými domy momentálně asi nejvyšší „silnici“ v Topolné, se na konci října podařilo dokončit letošní největší investiční akci – rekonstrukci objektu „Staré školy“.

Přiznám se, že jsem na začátku stavebních prací moc nevěřil, že budeme do konce roku hotovi. Ale pracovníci bílovické společnosti SV – Stav, s.r.o., pod vedením majitele Ing. Aloise Slováčka a stavbyvedoucího Zbyňka Pastyřika mě naštěstí z omylu vyvedli. Ve spolupráci se subdodavateli – topolskou společností ROMAX pana Romana Marka, která zrekonstruovala střechu, firmou pana Bujáka (vodo-topo), napájecí skou společností INEL trend s.r.o. (elektroinstalace), firmou MONTPLAST Uherský Brod (dodávka oken a dveří) a podlahářskými mistry Vildou Vargou a Pepou Lapčíkem – odvedli nejen rychlou, ale především kvalitní práci. Jako investorovi nám z pozice stavebního dozoru také moc pomohl Ing. Milan Kolařík ze společnosti BOKO inženýring s.r.o.

Ti z Vás, kteří do této budovy chodili do školy nebo později do lékařských ordinací, různých provozoven, kluboven a zkušeben, musí uznat, že jak zvenku, tak zevnitř máme uprostřed Topolné vlastně novou budovu. Moc nás potěšil Váš zájem o sobotní „den otevřených dveří“. A musím přiznat, že jsme tento zájem i trochu podcenili. Mysleli jsme, že bude stačit, když se jako „kasteláni“ s místostarostou po hodině vystřídáme a v pohodě zvládneme návštěvníkům ukázat co v jednotlivých místnostech bude. Počet zájemců byl však takový, že kdybychom byli v přízemí a v 1. patře po dvou, tak by to možná nestačilo. A tak pro ty, kteří se prohlídky nezúčastnili, nebo se na ně s výkladem nedostalo: v přízemí bude provozovna pošty PARTNER, kadeřnictví Alžběty Žižkové, veterinární ordinace MVDr. Boženy Mikoškové, dětská poradna a šatny a sprchy pro uživatele multifunkčního hřiště; v 1. poschodí klubovna Topolské chasy, místnost pro nácvik hodových „tanečků“, cvičení, či jiné pohybové aktivity, zkušebna Topolanky a zkušebna skupiny NEUTRAL.

Tyto nové prostory dostaly už v době úvah o rekonstrukci

název KOMUNITNÍ CENTRUM. Zpočátku to bylo spíše kvůli snaze splnit podmínky dotačního programu, ale nakonec jsme u tohoto pojmenování zůstali. Komunitní centra jsou totiž místem pro setkávání občanů. Místem, kde se mohou navzájem potkat a věnovat se svým zájmům a koníčkům. A já věřím, že se bývalá Stará škola takovým místem postupně stane.

Možná trochu ve stínu této velké investiční akce zůstávaly stavební práce u mateřské školky. Bývalé dětské hřiště totiž také definitivně dosloužilo. Ve špatném stavu byly také betonové terasy přímo před budovou. Stavební firma pana Šimáka provedla jejich opravu a v zahradě školy vyrostly pro naše nejmenší nové dřevěné herní prvky. I díky bezplatnému stavebnímu doзору, který tady zajistil místostarosta Radek Vajdík budeme na jaře moci našim předškolním dětem předat hezké místo ke hraní.

V říjnu jsme uspořádali důstojné oslavy 100. výročí vzniku Československé republiky. Tradiční lampiónový průvod jsme tentokrát zakončili i slavnostním ohňostrojem. Osobně se mně velice líbila i beseda s ředitelem uherskohradištské

knihovny panem Radovanem Jančářem. Těm z nás, jejichž předci bojovali na frontách 1. světové války, jeho vyprávění dokázalo toto těžké období našich dějin poutavě přiblížit.

Stejně jako desítky měst a obcí po celé naší zemi jsme k tomuto výročí zasadili památnou lípu. Pojali jsme to však trochu jinak – s menší slávou. Samozřejmě se nabízelo vysadit lípu uprostřed obce, ale protože příští rok kolem budovy Komunitního centra plánujeme novou

výsadbu, nebylo by asi dobré sázet lípu letos a pak ji přesazovat. Již delší dobu jsme uvažovali o obnovení lípy, která kdysi stávala u kříže na horizontu silnice z Topolné do Bílovic. Sousedé z Bílovic se ji pokoušeli několikrát vysadit, ale buď se neujala, nebo ji někdo poničil. A tak jsme se rozhodli, že využijeme říjnových oslav a pokusíme se o to znovu. Protože však v tomto místě není dost prostoru na shromáždění většího počtu lidí, muselo se to obejít bez Topolanky, krojované

mládeže, dětí ze školy i nějakého toho pana senátora. Strom, který zajistil pan Jančár – a který jsme nazvali „Lípou bílovicko – topolského přátelství“ - tak nakonec za topolskou stranu zasadili Radek Vajdík, Pavel Berečka a Ladislav Botek. Bílovice zastupoval starosta Petr Fusek. Závěrem mně dovolu, abych Vám všem popřál šťastné a radostné prožití vánočních svátků a hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v novém roce.

Ladislav Botek, starosta obce

Rekonstrukce Staré školy - Komunitní centrum Topolná

Svoz odpadů na rok 2019

Měsíc	Popelnice	PET lahve	Zelený odpad
Leden	9. 1.	29. 1.	
	23. 1.		
Únor	6. 2.	26. 2.	
	20. 2.		
Březen	6. 3.	26. 3.	
	20. 3.		
Duben	3. 4.	30. 4.	8. 4.
	17. 4.		15. 4.
			23. 4.
			29. 4.
Květen	1. 5.	28. 5.	6. 5.
	15. 5.		13. 5.
	29. 5.		20. 5.
			27. 5.
Červen	12. 6.	25. 6.	3. 6.
	26. 6.		10. 6.
			17. 6.
			24. 6.

Obecní domy

Současná budova obecního úřadu nám zestárla, i když návsí vévodí krásně opravenou fasádou. Budova slouží již bezmála 60 let. Jak to bylo v minulosti s budovami obce?

V roce 1771, kdy se začalo s číslováním domů, jsou uvedeny v majetku obce na číslech 138 a 141 dvě pastoušky a na čísle 135 škola. Žádnou další budovu obec nevlastnila. Pastouška bylo původně obydlí pro pastýře dobytka a jeho rodinu. Pastýři byli najímáni obcemi nebo velkými dvory často z jiných vesnic. Byl to pracovník obce, který pásal hovězí a vepřový dobytek společně pro obyvatele obce. Páslo se na obecních pozemcích. Pastýřské řemeslo se většinou dědilo. Povolání pastýře bylo jedno z prvních, které je v matrikách uváděno. Později, v polovině 19. století, byly obecní pozemky – louky rozparcelovány a přiděleny obyvatelům obce. Tím skončila společná pastva dobytka. Potom sloužily pastoušky pro ubytování obecních chudých, dnes bychom řekli sociální bydlení. V roce 1883 byla pastouška číslo 138, podle zápisu jednání obecního výboru, prodána Josefovi Janků. V roce 1890 je již jako majitel uváděn Jan Hrdina s rodinou, narozený v roce 1814. Po zakoupení domu číslo 10 byla prodána i druhá pastouška. Jako obyvatel je v roce 1890 uváděn domkař Hrdina Antonín a o několik let později Josef Gajdošík.

Představitel obce – fojt nebo rychtář vykonával svou funkci z vlastního domu. Zastupitelstvo se scházelo v hospodě, která patřila napajedelské vrchnosti, později byla hospoda prodána soukromé osobě. Po zřízení školy, před rokem 1770, se mohli zastupitelé scházet ve škole, kde bydlel i správce

školy, který byl zapisovatelem a tajemníkem obce. Vedl obecní agendu.

V roce 1886, za starosty Josefa Čechmánka (z gruntu), byl pro potřeby obce zakoupen dům číslo 10. Zastupitelé se již mohli scházet v obecním domě a starosta zde mohl v jedné velké místnosti úřadovat. Dům sloužil pro potřeby úřadu obce i pro ubytování ošetřovatele plemeníků (býků, kanců i kozlů). Prvním ošetřovatelem byl bývalý pastýř obecního dobytka Antonín Škára, který dříve bydlel se svou rodinou v pastoušce. Světničky pro obecní chudé byly zřízeny ve dvorním traktu. Dům byl, podle zápisů obecního zastupitelstva, při zakoupení ve špatném stavu a musel být opravován. Opravu prováděl Karel Schindler obchodník v Topolné. V roce 1891 musela být zhotovena na domě nová střecha. V roce 1900 bylo povoleno na obecním domě úřadování záložny. Při nedostatku učeben ve škole byl obecní dům využíván pro potřeby školy. Po kolektivizaci zemědělství zanikla potřeba ustájení obecních plemeníků a hospodářská budova byla pro obecní úřad nevhodná. Dům sloužil úřadu obce až do postavení současného obecního domu v roce 1961.

Škola byla v domě číslo 135 (hospoda U Huberta) zřízena před rokem 1770. Byla zde jedna učebna a byt pro správce školy. Vyučovalo se zde téměř 100 let. V roce 1858 byla postavena budova školy na Trávníku (současná stará škola). Dům bývalé školy byl prodán židovskému obchodníkovi Adolfu Hahnovi. Rodina Hahnova provozovala v Topolné obchod smíšeným zbožím již v roce 1851. Nejdříve na domě číslo 130 a později na domě číslo 12. Svůj obchod přenesli na nově koupený dům

a zřídili zde i hospodu. Ta je od této doby v domě provozována různými majiteli již 160 let.

V roce 1905, za starosty Františka Horáka (číslo 99), byla uzavřena kupní smlouva s manželi Josefem a Františkou Hrdinovými na odkoupení domu číslo 101, který stál na místě dnešního kostela. V domě se scházelo zastupitelstvo obce, byla zde sběrna mléka pro nově vybudovanou mlékárnu v Kněžpoli, byl i pronajímán. Tak v roce 1905 byly stanoveny nájem Kunovskému Antonínovi 40 Kč ročně, Adolfu Rozsypálkovi 48 Kč ročně a bývalým majitelům manželům Hrdinovým 100 Kč ročně. V zahradě domu byla v roce 1910 postavena budova nové školy. Na podzim roku 1910 dům vyhořel. Nájemníci dostali výpověď a bylo rozhodnuto dům neopravovat a zbourat. Prostor obecního pozemku byl upraven na zahradu. V roce 1936 obec pozemek prodala kostelnímu výboru pro stavbu kostela. Nová škola dostala domovní číslo 101 po původní zemědělské usedlosti.

V roce 1910 byla za starosty Vincence Gajdošíka na náklady obce postavena hasičská zbrojnice. To byl další dům v majetku obce.

Stavbu současné budovy obce si již starší obyvatelé pamatují. Stavba byla realizována jako „akce Z“. Na její výstavbě se brigádnickou pomocí podílela velká část obyvatel obce. Pro její stavbu a pro stavbu obchodního domu byly vykoupěny domy číslo 11 od manželů Hlavačkových, dům číslo 131 Nohalovi, dům číslo 132 Málkovi, kteří jako náhradu dostali obecní dům číslo 10, dům číslo 133 Kubovi a dům číslo 134 Lapčíkovi. Později byl ještě vykoupěn dům číslo 92 Sukupovi.

Augustin Knot

Výstavba obecního domu

Zbořené domy, které ustoupily výstavbě obecního domu

Lesk baňky versus rozzářené (nejen dětské) oči

Milí spoluobčané, sousedé a přátelé,

ptal jsem se dětí, co by si (kromě hmotných dárků) přály od Ježíška – pro sebe nebo pro druhé, o co by Ježíškovi napsaly. Odpovědi byly moc hezké. Děti říkaly, že by si přály, aby lidé na sebe byli hodní, aby si pomáhali, aby se na sebe usmívali a byli pozitivní, aby přáli dobro, protože potom bude všude lépe, aby byl mír atd. Vzpomněl jsem si přitom na větu, kterou řekl Ježíš a která je zaznamenána v Matoušově evangeliu: „Jestliže se neobráíte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského.“

Myslím, že o Vánocích této větě rozumíme možná nejlépe. Jistě nejde o to, abychom byli naivní, nezkušení nebo nerozumní. Jde spíš o jejich pohled na svět. Pohled, který je schopen vidět mnohdy spíše to pěkné, i když je to obyčejné. Mnozí

říkají, že nejkrásnější Vánoce jsou s malými dětmi – vidět jejich rozzářené oči, netrpělivé očekávání, nefalšovanou radost.

A co my dospělí? Co lidé, jejichž děti už vyrostly a šly svou cestou? Co staří a osamocení? Přál bych nám letos, abychom se dokázali podívat na svět dětskýma očima – očima, které jsou čisté a zalité touhou po dobru a kráse. Takové oči rozzáří nejen šedivý svět, ale i srdce každého, s kým se o letošních Vánocích potkáme. Toto světlo se podobá betlémské hvězdě daleko více, jak nejkrásnější a nejlesklejší baňka. Ta vždy zůstane tak trochu umělou.

A s tím přichází mé druhé přání – přání k prožití Adventu. Ať je tento čas pro nás výzvou, abychom zapracovali na oněch rozzářených očích kolem nás. Je jedno, jestli jsou to oči dětí nebo starých rodičů či osamělých sousedů. Takto prožívaný Advent přinese opravdové Vánoce. Lesklé baňky nechme na stromeček – do srdcí vlejme lásku. O Vánocích totiž nepříjde na kontrolu hygiena, ale přijde na návštěvu Ježíš, který rozzáří celý svět v zářivé noci, kdy poprvé zaznělo a již dva tisíce let zaznívá: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle!“

Rádi bychom přispěli k rozzářeným očím jako farní rodina působící v naší obci. Proto vás srdečně zvou k adventním i vánočním bohoslužbám, koncertům a dalším příležitostem k setkání. Podrobný program najdete v našich Vánočních listech, na webových stránkách farnosti i na nástěnkách u kostelů. Těším se na setkání s vámi.

Za všechny členy farní rodiny vám ze srdce žehná

P. Pavel Macura

OMLOUVÁME se

rodině Chaloupkové a p. Lumíru Vašinovi za chybné umístění fotografie p. Karla Marečka v minulém Obecním zpravodaji č. 3 – „Život v Topolné“. Tato fotografie patří k článku „vzpomínky anglického letce.....“, a ne k článku o panu Olřichovi Chaloupkovi! Je nám líto, ale z časových důvodů nebylo možné tuto chybu v tiskárně napravit.

Redakční rada

1. mužstvo TJ Sokol Topolná - 60. léta.

Zleva stojí: Dujíček Ludvík, Foltýn František, Otáhal Josef, Hlaváč Jaroslav, Kuba Svatopluk, Prajka Rudolf. Uprostřed: Čejka Čestmír, Velek František, Hlavačka Ludvík.
Dole: Chaloupka Oldřich a Rozsypálek Rudolf

Poděkování panu Vojtěchu Foltýnovi

Pan Vojtěch Foltýn se narodil 13. 9. 1929 v Topolné, v početné rodině soukromého zemědělce. Už od raného dětství poznal, že o svůj „post“ mezi sourozenci (7 bratrů a 3 sestry) se musí snažit čestně soutěžit a i bojovat. Na jejich dvoře byla postavena aréna pro box a tam bratři soutěžili. Když to nyní hodnotíme pozpátku, mělo to svůj - třeba pro někoho zvláštní, výchovný element. Mezi provazy se totiž musel spolehnout jen na sebe a své síly. V tomto duchu byl odmalička veden a vychován.

Po obecné škole se vyučil stolařem a dobu II. světové války prožil v Bojkovicích, kde jeho otec Josef Foltýn hospodařil a přechovával partyzány. Po válce se celá rodina přestěhovala zpět do Topolné a zanedlouho museli Foltýnovi čelit socializaci vesnice. Přesto, že otec celkem úspěšně hospodařil, byl donucen změnit svůj životní styl, ale do JZD nikdy nevstoupil. Byl tvrdý a neústupný. V té době pana Vojtěcha a celou rodinu hluboce zarmoutila záhadná a nevysvětlitelná smrt bratra

Josefa Foltýna, který tragicky zahynul na brněnské přehradě. Bratr Josef byl totiž v širším výběru reprezentantů ČSR v boxu a jeho výkony byly kladně komentovány tehdejším tiskem.

V této době se pan Vojtěch oženil a s manželkou Marií měli šest dětí. Postavili si velký rodinný dům na Záhumení (nad Koloniálem) a k ní velkou stolářskou dílnu. Zde strávil hodně času, aby po pracovní době uspokojil potřeby spoluobčanů, sousedů a všech, co požadovali jeho výrobky nebo doplňky do svých domácností. Myslím, že v naší obci je jen málo domů, kde nejsou zabudována vrata, dveře, schody a jiné dřevovýrobky zhotovené jeho rukama. Zvláštní kapitolou a ohodnocení jeho činnosti mimo zaměstnání by byla práce pro kostely a to nejen v naší farnosti.

Při tom všem nutném shonu a snaze zajistit potřeby své rodiny se nevyhýbal práci pro veřejnost. Jako předseda Československé strany lidové (22 let) se účastnil schůzí Národní fronty v době normalizace, jak to vyžadovala teh-

dejší situace. Opět to byly brigády-pro Základní školu (vyhořela v r. 1971), stavbu Mateřské školy, Búrovců a samozřejmě přibyla starost o kostel. Při všech těchto akcích, změnách v zaměstnání se v závěru osmdesátých let významně zapojil a postaral (s několika odvážlivci) o vyřešení a povolení církevních pohřbů mimo nově zbudovanou smuteční síň v Bílovicích. Potom přišla „smršť“ v podobě sametové revoluce a téměř všechny jeho zásluhy a práce byly rychle zapomenuty a nebo zlehčeny. Ale tak už to bývá, když nastává změna politického systému. Jedno však zůstalo. Pěkná vzpomínka na nezdolného pracanta, nezúnavného dřiče, obětavce a zastávce, když se jednalo o obecně prospěšnou věc. Zemřel obklopen početnou rodinou 31. října 2018 a byl pochován na hřbitově v Bílovicích za pékne účasti lidu - spoluobčanů z Topolné, ale i okolí. Pane Vojtěchu Foltýne - děkujeme!

*Za spoluobčany
Fr. Samsounek*

Oskeruše, strom Slovácka - v Topolné

Ano, i v naší obci roste strom - oskeruše, a mohu směle říct, že dokonce menší sad o 19 ks. Potom roste ještě ojediněle asi ve dvou – třech zahradách na Horním konci a dokonce i mimo zastavěné území u Mokřadu, a na melioračním příkopu – bývalé Pláňavné. Jak k tomu vůbec došlo? A to ještě v nedávné době byl tento strom odsouzený k vymření.

Po dostavbě Čistírny odpadních vod v r. 1997 došlo k výkupu pozemků v okolí této ekologické stavby a nastala otázka jak s touto plochou o výměře asi 1 ha naložit. Tehdy na jednání Rady obce (6.3. 2000) vznikl nápad nasadit tam OSKERUŠE, protože je to strom pozapomenutý, zajímavý a také záhadný. Poslední dobou však začíná být tomuto stromu věnována velká pozornost jak mezi odborníky, tak mezi milovníky přírody a také zahrádkáři. Oskeruše je významnou, ale opomíjenou dřevinou, dozrálé plody jsou po uležení (zhnědnutí) výborné pro přímou konzumaci, což je nejzdravější. Mají sladkou, jemně aromatickou chuť a krémovou konzistenci. Plody se také lisují, vyrábí se oskerušové víno, nebo slouží k výrobě vysoce ceněné oskerušové pálenky. Lidé žijící v oblastech, kde se oskeruše pěstují, plody využívají tehdy, kdy již lékař pacienta neuspokojí, zkrátka neví si rady s jeho chorobou.

Dozrálé plody jsou také výborné k výrobě kompotů a marmelád. Plody oskeruše jsou cenné pro své obsahové složení cukrů, organických kyselin a minerálních látek.

V našem regionu se nachází na Zálesí (Maršov, Březnice, Bohuslavice, Svárov, Zlámanec) a ojediněle i v lesích. Ve strážnické oblasti se tento strom „udržel“ více než u nás, a dnes můžeme vidět tyto mohutné stromy v Tvarožné Lhotě, Kněždubě, Radějově na vrchu Žerotín o průměru kmene až 150 cm.

Možná to byla náhoda, že už od r. 1995 Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti v Kunovicích (VÚLHM) měl na programu množení této dřeviny - mimo záživací trakt ptáka nebo savce, a tak hned na jaře roku 2000 bylo dovezeno 30 kusů (1ks/30,-Kč). Potom je pracovníci obce nasadili na louku u čistírny. S napětím jsme sledovali další vývoj, který však nebyl jednoduchý. Někdy sazenici (o výšce 70 cm) okousal zajíc, jindy se zapomněl sekáč a tak se muselo podsazovat. A i když se stromek chytl a začal růst, byl zpočátku jakýsi zakrslý, jako by se mu nechtělo u nás žít! V dalších letech kůra popraskala a už koncem léta padal list. Zdálo se, že stromek usychá, což ale byla mýlka. Pokaždé z jara se stromek zazelenal - vyrašily listy. Na

první okvětní lístky se muselo čekat - zhruba deset let, a nebylo to nijak slavné. Objevily se 2-3 květenství na několika stromech. Potom některé opadly naprázdno a zbytek, který měl plody, postupně opadával. Znechucen jsem se o to přestal zajímat, ale jak se říká „naděje umírá naposled“! A stalo se, že v tomto roce nám bylo požehnáno měrou nebyvalou. Myslím, že všichni pěstitelé i jiného ovoce mohou být spokojeni. Zahrádkáři, vinaři a všichni kdo vlastníme nějakou zahradu, sad nebo révu. Co se týká oskeruší u čistírny - dnes už dosahují výšky více než 5 m a začínají růst do šířky – tvoří se koruna. A tak se těšíme, že po zkušenostech letošního roku najde tento strom své příznivce a jednou se v Topolné uskuteční košt vystavených oskerušových pálenek.

A motto na závěr:

„Romantici sází růže.....správní chlapi oskeruše“!

*Za členy klubu nositelů „Oskorušových tradic“
Fr. Samsounek*

Společenská kronika

říjen - prosinec

v říjnu:

- 50 let Gajdošíková Zdeňka
- 60 let Marčíková Miroslava
- 70 let Bartošík Jaroslav

v listopadu:

- 50 let Kovářová Magdalena
- Bereznaj Pavel
- Lapčík Bronislav
- 60 let Smýkal Jaroslav
- 70 let Bernatík František
- 80 let Borusíková Stanislava

v prosinci:

- 50 let Viktorová Irena
- Štefková Věra
- Štolfa Radim
- 60 let Mikulková Ivana
- 70 let Malík Miloslav
- Dujičková Irena
- 75 let Čechmánek František
- Škáchová Jarmila
- 80 let Hrdinová Jaroslava
- Lapčíková Zdeňka
- Lysoněk Josef

Vítání občánků

V roce 2018 nás opustili

Oslavy ke 100. výročí vzniku Československa

Beseda s ředitelem knihovny v Uherském Hradišti Radovanem Jančářem

Základní škola

V pátek 23. Listopadu proběhla beseda s MUDr. Michaelou Poláškovou na téma PRVNÍ POMOC. Děti získaly důležité informace, které si následně prakticky vyzkoušely. Beseda se všem velmi líbila a paní doktorce mockrát děkujeme.

Indiáni z 1. třídy

Podzimní výuka s ochutnávkou ve 3. třídě

Všichni čtvrtáci se pilně připravovali na soutěž Bobřík informatiky 1

Miss dýně

Halloween u pátáků

TJ Topolná

Venku se ochladilo, napadl již první sníh. Začíná, pro fotbalisty nepopulární, zimní období. Zimní období však pro nás neznamena čas nečinnosti. Už teď plánujeme další akce pro nastávající rok. Jako první nás čeká 19.1. maškarní zábava se skupinou VSP, na kterou jste všichni srdečně zváni. Dále Vás zveme na výroční volební schůzi, která se uskuteční v první polovině února. Pokud se chcete přidat mezi nás a pomoci našemu fotbalu, jste vítáni. Do konce příštího roku nás taky čeká turnaj ve stolním tenise, velká porce fotbalových zápasů, turnaj přípravek a druhý ročník Topolské osmičky.

Nesmím zapomenout poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na dění okolo fotbalu v Topolné. Počínaje členy výboru, kteří se starají o hladké fungování klubu, přes všechny ostatní dobrovolníky, kteří jsou vždy ochotní pomoci při zajišťování fotbalových i ostatních aktivit. Poděkování patří také všem hráčům, sponzorům, obecnímu úřadu obce Topolná za skvělou spolupráci a v neposlední řadě všem fanouškům. Do nového roku bych Vám všem chtěl popřát hodně zdraví a mnoho radostných sportovních zážitků.

Radek Viceník

Přípravka

Zbývající část podzimní sezóny jsme odehráli v pohodovém tempu. Po dvou zápasech s výrazně silnějšími týmy Slovácká a Starého Města, kde i přes kvalitu soupeřů jsme rozhodně nebyli jen do počtu, jsme sezónu ukončili zápasem v Bílovicích a utkáním na domácím hřišti s Březolupami. Obě dvě derby pro nás skončila vítězně, což nás povzbudilo a podpořilo našeho již tak bojovného týmového ducha.

Během podzimu šel náš herní projev opět nahoru, sešla se skvělá parta dětí, které umí táhnout za jeden provaz, pomáhat jeden druhému a podpořit se, když se nedaří. V této souvislosti bychom rádi uvítali větší účast rodičů na domácích zápasech. Děti jsou rády za jejich projevenou přízeň, za každý potlesk a pochvalu a ochotně se podělí o svou radost se svými rodiči přímo na hřišti, kteří jim tím dají najevo, že jejich snaha má nějaký smysl.

Tréninky na travnatém hřišti jsme ukončili s příchodem zimního času. To ovšem neznamená, že bychom zaháleli. Stejně tak jako minulý rok se nám i letos podařilo dojednat pronájem prostor tělocvičny ZŠ v Bílovicích, kde se od začátku listopadu scházíme pravidelně každé úterý v našem obvyklém tréninkovém čase 16:30 – 18:00 hod. Tělocvičnu máme pronajatou až do konce března. Poté snad již budeme moci vyběhnout zpět na hřiště. Věříme, že do té doby nezůstane jen u tréninků, a že se nám naskytne příležitost

zúčastnit se nějakého turnaje a prověřit naši herní připravenost i v zimním období.

Děkujeme rodičům a fanouškům za jejich podporu a přeje-me nejen jim ale i vám všem příjemné prožití vánočních svátků.

trenéři přípravky

Žáci:

Žáci se po prvních dvou zápasech v sezóně, které prohráli, dokázali otřepat a do konce sezóny již sbírali pouze body. I proto zakončili podzimní část Okresního přeboru žáků Uherského Hradiště na 2. místě. Z devíti zápasů uhráli 19 bodů za 6 výher, 1 remízu a dvě prohry, při kladném skóre 39:17. Nejlepším střelcem je zatím Adam Sedláček s 8 góly, v těsném závěsu ho následuje Alexandr Oliva, který vstřelil gólů 7. Alexandr Oliva patří spolu s Viliamem Macháčem a Petrem Úlehlou taky mezi nejpocitivější hráče, co se týká docházky na zápasy. Tihle hráči nechyběli ani na jednom zápase.

Pozitivním se jeví účast na trénincích, kdy jsme velké množství tréninků absolvovali

v plném počtu. Dobrou zprávou je i postupné zapracovávání do týmu bývalých hráčů přípravy (Tomáš Polášek, Viktor Žiška, Radim Podlas) a dokonce hráčů, co jsou ve věku přípravy (Martin Večeřa, Filip Bernatík). Na hřišti v Topolné jsme trénovali až do poloviny listopadu. Nyní si dáváme Vánoční pauzu. Od poloviny ledna budou dobrovolné tréninky probíhat v hale a na umělce v Napajedlech. Od března začínáme trénovat opět na hřišti v Topolné. Velký dík patří rodičům, kteří nás podporují nejen na domácích, ale i na venkovních zápasech.

Stanislav Mašlan

Dorost:

Stejně jako naši žáci prožil i dorost poměrně úspěšný podzim. Po podzimní části přezimují na 4. místě krajské soutěže Zlínského kraje, kdy z 13

zápasů vybojovali 25 bodů při kladném skóre 48:25. Pokud si myslíte, že naši hráči tam hrají druhé housle, velmi se mýlíte. Za podzimní část se na hřišti vystřídalo celkem 21 hráčů, přičemž 10 hráčů pochází z Topolné. Mezi ně patří i například Martin Bursík, který za podzim vstřelil 6 gólů, či Jakub Viceník, který v pozici největšího drsnáka obdržel 3 žluté karty.

Poslední trénink tohoto roku byl 29. 11. V současné době kluci odpočívají a zimní příprava začíná počátkem ledna. Zimní příprava bude probíhat na umělce a v hale v Napajedlech. Nezbytnou součástí je i soustředění, které proběhne koncem února v Roštíně.

Stanislav Mašlan

Muži:

Po skončení podzimní části ročníku 2018/2019 muži přezi-

mují na nelichotivé osmé pozici s negativním skóre 22:24 Nejlepším střelcem podzimní části se stal Petr Haša se 6 góly, na druhé pozici je Jan Foltýn s 5 góly. Petr Haša je taky hráč, který jako jediný v soutěžních zápasech nechyběl ani minutu. Jednou z příčin špatného umístění je velká absence na soutěžních utkáních hráčů z důvodů směnnovosti, zranění, nemoci či nedisciplinovanosti. Druhou, neméně důležitou příčinou, je špatná tréninková morálka, kdy dokonce několik tréninků muselo být zrušeno pro nedostatek hráčů. Uvidíme, jak k tomu hráči přistoupí v zimní přestávce a doufám, že pochopí že „zimní galeje“ jsou základ pro celou sezónu. Přejeme všem fanouškům, hráčům a jejich rodinám klidné Vánoční svátky a pohodový vstup do roku 2019.

David Ostrožník

Vážení čtenáři,
před sebou máme poslední číslo topolského zpravodaje v letošním roce 2018, což naznačuje, že se milovými kroky blíží jeho závěr. Novinky, které tomuto poslednímu vydání zpravodaje předcházely a které se u hasičů udály, Vám opět přiblížíme na následujících řádcích. Ti z Vás, kteří si již zvykli sledovat hasičské dění prostřednictvím našich webových stránek, si na těchto řádcích v kompletním výčtu připomenou, co vše se za posledního čtvrtroku u hasičů událo, a ostatním z Vás, kteří zůstávají věrni informacím z této tištěné formy zpravodaje, snad opět přineseme relevantní obraz naší dosavadní činnosti.

Jakmile jsme před čtvrt rokem rozšířili naši výbavu o čerpadla, došlo vzápětí na konci září k situaci, kdy byla naše jednotka požádána o pomoc související s vyčerpáním studny u místního rodinného domu. Jelikož jsme v té době již ponorným kalovým čerpadlem nově disponovali, bylo pro nás tak poskytnutí této technické pomoci pouze několikaminutovou bezproblémovou záležitostí.

Veškerá další technika v naší výbavě je s pravidelnou měsíční pravidelností kontrolována a připravena tak k okamžitému zásahu a poskytnutí adekvátní pomoci. S touto technikou je ovšem spojena i každoroční kontrola evidence majetku. Právě tato kontrola proběhla nedávno na naší hasičské zbrojnici, kdy přítomná komise kontrolovala dle soupisů obecního úřadu administrativní i fyzický stav naší veškeré výbavy. Jak tedy můžete vidět, byrokracie se nevyhýbá ani nám a i u nás musí být prováděna dle daných předpisů a velmi nás těší,

že i letos proběhla tato kontrola bez problémů.

Začátek posledního čtvrtletí roku je u nás hasičů již tradičně spjat s účastí na akci TFA v Napajedlech. Letošního ročníku se ovšem z naší jednotky zúčastnil pouze jeden její člen, a to Vladimír Horák ml.. Přestože účast v počtu našich závodníků nebyla tak silná jako v předchozích ročnících, byli jsme i tak rádi, že alespoň jeden z nás si našel čas na reprezentaci naší jednotky a sílu na zdolání fyzicky náročné tratě. Letošní ročník této soutěže byl spojen s výraznou změnou tratě a přidáním překážek, ovšem co bychom to byli za hasiče, kteří by měli strach z nových výzev. Na video z absolvování tratě pohledem našeho závodníka se můžete podívat na našem youtube kanále. Za zmínku jistě stojí i to, že náš reprezentant dokončil závod s umístěním na 15. místě z celkových 25 účastníků v kategorii muži.

Dále je nutno zmínit, že ani v rámci pravidelné odborné přípravy hasičů nezaostáváme pozadu a hasiči, kteří jsou nositeli dýchací techniky, prošli školením i praktickým výcvikem k vyhledávání osob v neznámém prostředí. Neznámé prostředí bylo díky ochotě obecního úřadu nasimulováno ve sklepních prostorech kulturního střediska Bůrovce. Hasiči si tak v rámci tohoto výcviku vyzkoušeli práci s dýchací technikou, radiostanicemi, natažení dopravního a útočného vedení, transport zachráněné osoby či spolupráci hasičů v průzkumném družstvu. Tyto praktické výcviky mají pro celou jednotku i pro jednotlivé hasiče důležité opodstatnění a cenný přínos v osvojení si praktik a metod použití technických prostředků využívaných u naší jednotky.

A abychom neopomněli na výčet akcí, kterých se členové sboru v uplynulém období zúčastnili, při-pomeňme si pietní vzpomínkový akt u pomníku obětem 1. a 2. světové války a taktéž naši účast na přednášce s tématem „Vojáci velké války“.

A na závěr našeho pravidelného hasičského raportu jsme si nechali zprávu nejaktuálnější. Topolské hasiče již totiž navštívil Ježíšek. Přestože nám do Štědrého dne ještě pár dní zbývá, hasiči si mohli díky velkému přispění obce rozbalit své vánoční dárky s předstihem. Opět si tak doplnili svoji výstroj o nové kousky a do vybavení hasičské jednotky tak přibyla Aku vrtačka, vysavač na mokré i suché vysávání, kompresor a zásahové hadice. Tato nově pořízená technika opět o něco více přispěje ke zkvalitnění poskytované pomoci při technických zásazích. Nově pořízenými zásahovými hadicemi dojde k částečné obměně stávajících a již nevyhovujících hadic. Vysavač najde své široké uplatnění jak při zásazích k úplnému vysušení prostor zasažených vodou, tak i k pravidelné a nutné údržbě hasičského zázemí včetně zásahové techniky. Za veškeré nově zakoupené prostředky jsme velmi vděční a velmi si této podpory ze strany obce vážíme a mnohokrát za ni děkujeme.

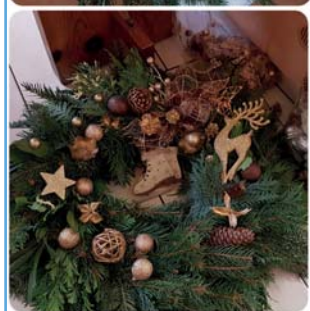
Touto informací se loučíme nejen s Vámi čtenáři, ale i s pomalu končícím rokem 2018. Nyní nám nezbývá již nic jiného než Vám všem popřát klidné a požehnané prožití svátků vánočních a do nového roku 2019 hodně štěstí, zdraví, osobních i pracovních úspěchů a nechte do něj vkročíte tou správnou nohou.

*I V ROCE 2019 SE NA VÁS
VŠECHNY TĚŠÍ VAŠI HASIČI*

Beseda s důchodci

Výroba adventních věnců

SLUNÍČKO slaví 10 let. Gratulujeme.!

Je to neuvěřitelné, ale dětský klub SLUNÍČKO už přináší nejmenším topolským dětem a jejich maminkám radost 10 let. Funguje od února roku 2008. Podnět k jeho vzniku dala tehdejší starostka paní Hana Marášková. Děkujeme za trvalou podporu obecnímu úřadu a ZŠ Topolná a také všem maminkám, které se v průběhu let na fungování Sluníčka podílely. Sluníčku gratulujeme a přejeme (si), ať nám ještě dlouho svítí

Mikulášské hrátky – vánoční jarmark

Adventní koncert

Periodický tisk územně samosprávného celku, vydáno 4x ročně, 18. prosince 2018, vydává obec Topolná, 687 11 Topolná 420, IČ: 00291421, evidenční číslo MK ČR E23248.

Fotografie: L.Pepříček, archiv OÚ, archiv ZŠ

Grafická úprava a tisk Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz, tel.: 518 367 450, 608 709 602